

STAVBA
KREMA
VĚSTU

naš aéro

2 • 79

obvestila

Tako! Zopet je izšla številka Našega Aera.

Prvo, spremenjeno obliko, ste že videli, žal pa ni bilo nobenih pripomb in zato tudi ne vemo, kako vam ugaja. Sploh pa smo imeli z izdajo te druge številke kopico problemov, kajti večina tistih, ki so nam članke obljubili, jih ni oddala do dogovorjenega roka. Upamo lahko, da bo v prihodnje boljše. Zato vas prosimo — oglašajte se nam. V vsakem TOZD in DSSS imate svoje predstavnike v uredniškem odboru. Opozarjajte nas, povejte, o čem bi želeli, da pišemo v našem glasilu.

Sicer pa, prelistajte časopis, morda vam bo ugajal.

UREDNIŠKI ODBOR

OOS DSSS bo v marcu in aprilu izvedla naslednje naloge in akcije:

- pregledali bodo delovanje delegatov v posebnih delegacijah in v ZZD in razpravljali o njihovem delu;

- obravnavali bodo predlog sprememb in dopolnitev panožnega sporazuma o razporejanju dohodka in delitve sredstev za OD kemijske in sorodnih panog, skladno z zakonom o združenem delu;

- razpravljali bodo o konkretnih vprašanih aktivnosti OO ZS v LO in DS (skupno z odborom za LO in DSZ DSSS ter skupno programiranje akcije »Nič nas ne sme presenetiti«);

- izpopolnitev nagrajevanja po delu in rezultatih dela v DSSS;

- organizirana bo skupna seja z občinskim odborom sindikata kemije o nalogah sindikata.

naš aero

glasilo kemične, grafične
in papirne industrije Celje

Celje, 29. marca 1979 — št. 2

Uredniški odbor

Anton Svetelšek, Mihaela Žaberl,

Jelka Adrinek, Marjan Lednik,

Stane Kitak, Stane Lovrenčič,

Karmen Dovč, Cveta Robas,

Alenka Pregelj, Jože Randl

Glavni in odgovorni urednik

Jože Randl

Uredila

Janja Završnik

Ovitek in oprema

Stane Kitak

Tisk

Aero, tozd grafika

za tiskarno Drago Vračun

Obisk v Aeru

Pod vodstvom tovariša Mitje Ribičiča nas je 27. februarja obiskala delegacija republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva. Delegacijo RK SZDL so spremljali tudi predstavniki občinske konference SZDL in sicer tovariš Jože Volfand, Ivan Seničar in drugi. Člani delegacije so si ogledali našo novo tovarno Aero Copy papirja. Nad novo proizvodnjo so bili zelo navdušeni, saj je tovariš Ribičič našo delovno organizacijo obiskal že drugič in je tako seznanjen z našimi željami in načrti, pa tudi s težavami, ki jih imamo pri našem delu.

Po ogledu novega obrata so se predstavniki naše delovne organizacije, med katerimi so bili predstavniki družbeno političnih organizacij in vodstev TOZD, DSSS in DO, pogovarjali o poteku akcije ZAKLJUČNI RAČUN. Ugotovili so, da akcija zadovoljivo poteka (danes je že zaključena in ugotovimo lahko, da zelo uspešno) in da so naši poslovni rezultati zadovoljivi. Tovariš Ribičič je poudaril, da je nujno, da postane akcija ugotavljanja uspešnosti poslovanja stalna, skozi vse leto.

Tovariš Ribičič se je zanimal za delo delegacij in za sodelovanje TOZD in DSSS s krajevnimi skupnostmi. Ugotovili so, da vkljub temu, da so naši delegati v posameznih krajevnih skupnostih delavni, sodelovanje še ni zaživelo tako, kot bi bilo želeli. Zadovoljni pa so bili s sodelovanjem TOZD s krajevnimi skupnostmi na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite. Prav tako je bilo aktivno sodelovanje mladih v TOZD in krajevnih skupnostih. Sodelovali so v delovnih akcijah in pri organizaciji različnih prireditev.

Tovariš Ribičič je ob tej priložnosti omenil, da so v razvoju in delovanju socialistične zveze v preteklem obdobju bili doseženi pomembni premiki. To je čutili predvsem v širjenju kroga politično dejavnih občanov ter uveljavljanju nekaterih novih delovnih oblik in metod. Potrditev za tako ugotovitev je moč dobiti tako v vsebinskih kot tudi kadrovskih pripravah na delegatske volitve lanske pomlad, kot ob številnih drugih akcijah v krajevnih skupnostih, v občinah in republikah. Skratka, vedno bolj očiten je interes ljudi za urejanje širših družbenih, gospodarskih in kulturnih vprašanj. Vse pomembnejša postaja socialistična samoupravna zavest delovnih ljudi in občanov. V temeljnih celicah življenja že dokaj uspešno presegamo lokalistične, tehnokratske, birokratske in podobne nadloge. Ko danes v naši socialistični republikah in vsej Jugoslaviji snujemo in uresničujemo državne načrte za nadaljnji gospodarski razvoj, kulturni in politični napredek, ko širimo in poglobljamo demokratično življenje, odpiramo meje in celotni politični sistem in ko mnogokrat upravičeno ponosni trdimo, da smo ena najbolj politično in socialno trdnih držav na svetu, ki krepi bratstvo in enotnost delovnih ljudi — pri vsem tem samozadovoljstvu in ponosu ne smemo niti za trenutek pozabiti, da visi tudi nad nami Damoklejev meč nenehne nevarnosti za mir in srečo naših narodov, naših ljudi. Izrazil je globoko zaskrbljenost zaradi novih razsežnosti kriznih žarišč v svetu, s tem pa je svetovni mir močno ogrožen. Omenil je tudi možnost vojn med socialističnimi državami, ki jo je daljnovidno napovedal v začetku šestde-

setih let tovariš Edvard Kardelj. Vendar smo vedno na tihem upali, da ta čas še ni ali pa morda nikoli ne bo prišel. Vendar je mednarodno obzorje pokrito s črnimi oblaki, nakopičeno in nabito s silnicami, ki groze človeštvu. Zaradi vsega tega pa nikakor ne bi smeli izgubiti zaupanje v socializem kot svetovni proces. Izgubiti to zaupanje bi pomenilo kloniti pred stihijo, bi pomenilo nezaupanje v moč našega socialističnega sistema, v moč svetovnega neuvrščenega gibanja. Vse to pa bi tudi pomenilo, da sprejemamo nevzdržno tezo o neizogibnosti vojn. Delati, živeti in vplivati moramo na to, da v takšnem svetu kakršen je, ne bi prišlo do nasprotovanja razvoju vsega naprednega, usmerjenega k enakopravnim odnosom med narodi in narodnostmi.

Beseda je tekla še o nadaljnjem razvoju naše delovne organizacije, o problemih uvoza in izvoza ter o naših novih investicijskih vlaganjih.

Člani delegacije republiške konference socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije so bili z obiskom v naši delovni organizaciji zadovoljni, predstavnikom družbeno-političnih organizacij, samoupravnih organov in vodjem TOZD, DSSS ter tovarišu glavnemu direktorju pa so zaželeli uspešno delo tudi v bodoče.

Na mnogih področjih zelo hitro napredujemo in se vse uspešneje izpopolnjujemo iz nekdanje nerazvitosti. Že po marsikaterem kazalcu se uvrščamo med razvitejše. Le na področju inovacij še kar naprej zaostajamo, pa čeprav smo izrekli o tem že toliko besed, zapisali že toliko ugotovitev in misli, sprožili že veliko akcij in nekajkrat napovedali, da je kritično obdobje minilo in da se obetajo tudi inovacijam lepši časi. Po vsem tem se bo potrebno naposled tudi drugače vpraševati: ne le po vzrokih, zakaj v inovacijah stagniramo in zaostajamo, marveč tudi, zakaj nam ne uspevajo prizadevanja za spremembo in izboljšanje takšnega stanja.

Toda najprej o tem, kaj sploh je — inovacija? — Veliko zmede je na tem področju že v samem poimenovanju. Često mečemo v en koš koristne predloge in izume, množično inventivnost in skupinsko ter individualno raziskovalno delo. Je pa takole: Da bi prišli do inovacije, moramo imeti najprej invencijo. Invencija je lahko nova ideja, iznajdba, izum. Po prenosu invencije v prakso, po njeni praktični uporabi šele lahko govorimo o inovaciji.

Gre torej za dve stvari: da si nove ideje in znanje pridobimo in da to idejo, znanje, uporabimo v praksi. Invencije tehnično-tehnološkega značaja so pri tem še posebnega pomena, ker z njimi izboljšujemo in pospešujemo proizvodnjo. Domala povsod po svetu opazujemo, da sta si inventivnost in proizvodnost v koraku. Čimveč novih idej in novega znanja vnašamo v proizvodnjo, tem hitreje rastejo kazalci proizvodnje. Rast proizvodnje pa spodbuja nove ideje in osvajanje novega znanja.

Kaže, da smo v tem pri nas izjema. Proizvodnja sicer raste, na področju inovacij pa nam kažejo krivulje navzdol ali pa vsaj mnogo manj strmo navzgor. Kako je potem sploh mogoč napredek v proizvodnji?

Seveda, z uvajanjem tujih idej, tujega znanja. S kupovanjem tuje tehnologije in tujih licenc. No, saj stvar je rešena, utegne kdo poreči. Česar nimamo doma, gremo pač iskati na tuje!

Vendar zadeva ni tako preprosta. Z uvozom inovacij narašča naša odvisnost od tujine. Drugi posredno odločajo o tem, kaj bomo delali in kako, koliko bomo od takšnega dela zaslužili. Pri tem nam nikoli ne prodajajo najnovejšega znanja, tega obdržijo zase. Tako se ni mogoče rešiti zaostalosti. Seveda pa je uvajanje domače inventivnosti v proizvodno prakso tvegano, ker skoraj nikoli ne vemo zagotovo, kako se bo novost obnesla v široki uporabi in v množični proizvodnji. Nakup tujega znanja, patentov, licenc, itd. pa nam posreduje že vpeljana in preizkušeno novo znanje in v proizvodnji nove izdelke. Tveganje je v tem primeru mnogo manjše, vendar pa je cena, ki jo moramo za to plačati — odvisnost. Kaj pomeni takšna odvisnost za samostojnost in varnost, je seveda na dlani.

Prav zato si vse napredne družbene sile pri nas prizadevajo spodbuditi več inventivnosti in doseči več inovacij. Toda uvožena tehnologija in prevzemanje tujih rešitev, največkrat združeno z licenčnimi dogovori, duši še velik del tiste inventivnosti, ki se pri nas poraja.

Škode, ki ob takšnih razmerah nastajajo, se zavedamo, analizirali smo tudi mnoge zapletene ovire, ki preprečujejo uveljavljanje domače inventivnosti. Storili smo konkretne korake. Izvedli smo politične akcije. Pripravili smo vrsto tečajev. Uredili smo sistem nagrajevanja invencij. Uvedli smo posebne službe, katerih naloga je prav spodbujanje inventivnosti ter njen prenos na stopnjo inovacije. Zavedamo se, da je potreben za inovacijo ne le avtor, marveč mora biti vzpostavljena cela vrsta zaporednih dejavnikov, ki prenesejo in-

ovencije v prakso. Govorimo o »inovacijski verigi« — če manjka en sam člen, se inovacija ne more uveljaviti.

Vkljub vsem tem prizadevanjem pa doslej na področju inovacij še nismo posebno uspešni in naše mesto na evropski lestvici je prav pri dnu, na svetovni pa smo nekje pri sredini med razvitimi in nerazvitimi in se ne moremo premakniti na bolje.

V tem položaju se je potrebno vprašati ne le, zakaj nimamo več inovacij, ampak tudi, zakaj nam ne uspevajo tovrstna pospeševalna prizadevanja. Nekaj jih je že poskušalo odgovoriti tudi na tako zastavljeno vprašanje. Toda ni ga, ki bi bil pameten za vse. Vsi skupaj pa bi morali morda razmišljati tudi takole: Ni vsakdo za vse. Inovatorske ideje in predloge tudi na razvitejših področjih inovacij, daje morda vsak dvajseti. Torej gre za nadpovprečne posameznike. Z vprašanjem o inovacijah smo tako pri vprašanju o odnosu med posameznikom in družbo. In še celo pri vprašanju o odnosu družbe do nepovprečnega posameznika. Kako se do takšnega obnašamo kot družba? Smo do njega nezaupljivi, morda celo zavistni? Skrivamo kdaj takšen odnos celo za legitimnostjo samoupravljanja? Odločili smo se za največjo vseh možnih inovacij: da zgradimo družbo, kakršne še nimamo. In jo gradimo. Toda ali nam to lahko uspe brez velikega števila majhnih, pa zelo pomembnih inovacij? So naši odgovori na to vprašanje dovolj enotni, da bomo prenehali z dosedanjo prakso, pa čeprav za ceno večjega tveganja in odpovedovanja vsaj na začetku?

Jože Hrovat

Nova grafika

Že več mesecev je, kar smo nazadnje pisali o gradnji nove grafike. Kakšna je trenutna situacija? Izdelan je predprojekt za gradnjo grafike s sodelovanjem med razvojnim centrom in renomirano firmo Printproject iz Frankfurta, ki se ukvarja izključno s projektiranjem in tržnimi analizami na področju grafične industrije. V predprojektu so bile predložene vse možnosti za razširitev proizvodnje in proizvodov: za etikete (role, pole), za obrazce (neskončni, klasični) za srečke ekspresne loterije, za AMOR darilni papir in za vse ostale izdelke.

Ne bo odveč, če v tem uvodu poudarimo že znane stvari, ki nam nalagajo to novo investicijo. Vsi vemo, da je proizvodnja v TOZD Grafiki preveč razdeljena, da je preveč malih naročil, da se premalo dela na zalogo, oz. za nepoznanega kupca. Iz analize prodaje je razvidno, da dobro obvladamo tržišče Slovenije, delno pa Hrvatske in Srbije. Na ostalem tržišču izdelkov TOZD Grafike skoraj ne prodajamo. Poleg tega pa je potrebno z investicijo pohiteti in jo čimprej realizirati, ker se lahko v nasprotnem primeru pripeti, da se za izgradnjo deficitarnih proizvodnih kapacitet odloči kakšen drug investitor.

Začetek investicije bo vsekakor v letošnjem letu. Konec gradnje pa je previden za leto 1981. Investicija bo potekala po posameznih fazah tako, da bo vsaka faza predstavljala tehnološko in organizacijsko celoto.

Predvidena je naslednja dinamika vlaganj oz. njihova realizacija:

V letu 1979:

40 % gradbenih in instalacijskih del,
20 % nabave domače opreme,
30 % uvožene opreme.

V letu 1980:

50 % gradbenih in instalacijskih del,
60 % domače opreme,
37 % uvožene opreme,
40 % obratnih sredstev.

V letu 1981:

10 % gradbenih in investicijskih del,
20 % domače opreme,
33 % uvožene opreme,
60 % obratnih sredstev.

Za realizacijo investicije so potrebna sredstva v višini 413,705.000 din, od tega bodo lastna sredstva znašala — 98,205.000 din, krediti posl. banke — 206,700.000 din, inozemski krediti pa 108,800.00 din. Celotni prihodek se bo v novi grafiki toliko povečal, (skoraj dvakrat), da bo investicija povrnjena v treh letih in pol.

Predprojekt je na osnovi usklajevanja potreb celotne DO in razvoja TOZD Kemija Celje predvidel lokacijo novega objekta med sedanjim obratom Aero-copy in Čopovo ulico. Hkrati bi z gradnjo nove Grafike pridobili še naslednje prostore: poslovni prostor za vodstvo TOZD Grafike, centralno skladišče gotovih izdelkov DO Aero in skladiščni prostor za TOZD Grafiko, prostore za komercialno DO, obrat družbene prehrane in zdravstveno ambulanto.

Predprojekt je že bil izdelan in podan v potrditev samopravnim organom TOZD Grafika.

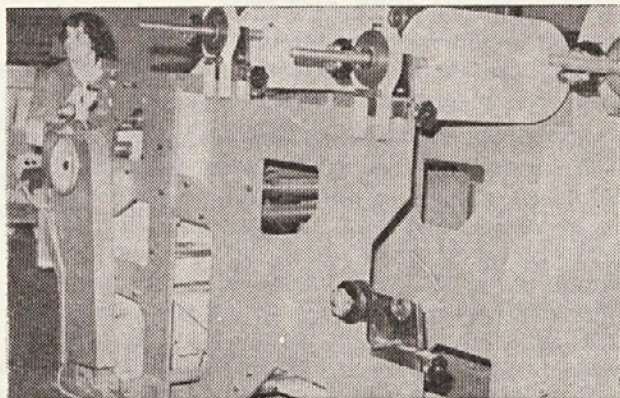
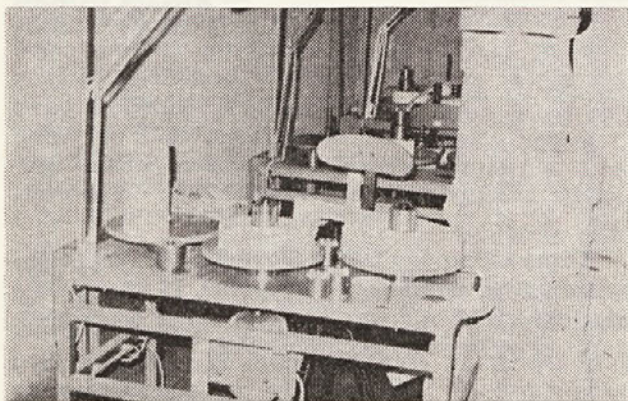
Janja Završnik

Porabili bomo čim več odrezkov papirja Aero Copy

Da bi AC papir že pri nas čimbolj izkoristili, tudi vse obrezline in odrezke, ki nastajajo pri rezanju AC rol na določene formate, je bil za obrat impregniranih papirjev nabavljen letos februarja stroj za navijanje kopirnih računskih trakov. Uporablja se AC papir. Povpraševanje po teh računskih trakovih je trenutno veliko, čeprav v proizvodnji

obrata impregniranih papirjev še vedno izdelujejo računske trakove z vloženim enkratnim karbon papirjem.

V istem obratu izdelujejo iz AC papirja tudi teleks role. Ta stranska izdelka iz AC papirja lepo izpolnjujeta željo, da bi čim manj AC papirja odpadlo ali šlo v nič. Vsekakor razveseljiva novica.

O bankah in njihovem združevanju

Na delavskih svetih v TOZD in na zborih delavcev smo v mesecu februarju razpravljali o osnutku Samoupravnega sporazuma o oblikovanju in uporabi prihodkov, razporejanju skupnega dohodka ter o združevanju skladov v Ljubljanski banki Splošni banki Celje, kakor tudi o osnutku sprememb 94., 96. in 98. člena Samoupravnega sporazuma o združitvi v Ljubljansko banko Splošno banko Celje.

Da bi bili posamezni pojmi kot npr.: »Ljubljanska banka Splošna banka Celje« znani vsem in predvsem razumljivi, želim na kratko zapisati nekaj o bankah in o njihovem združevanju:

Banke se pogosto označujejo kot specializirane organizacije za opravljanje denarnih in z njimi povezanih poslov. Banke so namreč organizacije, v katerih se zbirajo prosta denarna sredstva in se nato razporejajo med subjekte, ki ta sredstva potrebujejo.

Do leta 1971 so veljale banke za gospodarske organizacije. Vendar so v veljavni ureditvi »posebne organizacije za opravljanje kreditnih in drugih bančnih poslov«. Tako zakon o združenem delu šteje banke med »druge oblike združevanja dela in sredstev«, ter označuje banko za samoupravno skupnost, s čimer je še bolj poudarjen položaj banke kot skupne organizacije v sistemu združenega dela.

Zakon o temeljnih kreditnega in bančnega sistema je sprejel načelo stopnjevanosti sistema bančnih in drugih finančnih organizacij. To načelo se kaže v možnosti, da se banke in druge finančne organizacije med seboj povezujejo v širše organizacijske oblike: kot npr.: INTERNE BANKE v TEMELJNE BANKE, TEMELJNE BANKE v ZDRUŽENE. To sodelovanje pa temelji na širini skupnih interesov.

Tako so banke in druge finančne organizacije oblike združevanja dela in sredstev posebnega tipa. **Bančne organizacije so: interne banke, temeljne banke, združene banke, specializirane finančne organizacije in hranilno-kreditne organizacije.**

INTERNA BANKA: so neposredna povezanost med združenim delom in bančnimi organizacijami. V njo se združujejo organizacije in skupnosti, ki so »povezane med seboj v proizvodnem in prometnem procesu oziroma v procesu gospodarjenja in pridobivanja dohodka«. V interno banko se združujejo temeljne organizacije v sestavi iste delovne organizacije ali delovne organizacije v sestavi iste interno banko združujejo tudi temeljne organizacije iz dveh ali več delovnih organizacij itd.

TEMELJNA BANKA: je samoupravna finančna organizacija, v kateri temeljne in druge organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, interne banke in druge družbene pravne osebe združujejo delo in sredstva, da bi uresničevale skupne interese in zagotavljale sredstva za opravljanje, razširjanje in pospeševanje svoje dejavnosti, za uresničevanje drugih skupnih interesov pa tudi za opravljanje denarnih, kreditnih in drugih bančnih poslov. Temeljna banka je tako širša organizacija in zakon dopušča, da se znotraj temeljne banke ustanovijo kot poslovnoorganizacijski deli ekspoziture, agencije, itd.

POSEBNA FINANČNA SLUŽBA: se ustanovi kot organizacijska oblika znotraj že obstoječe organizacije združenega dela, druge organizacije ali skupnosti. Pri tem je bistveno, da je v tej že obstoječi organizaciji povezanih več temeljnih enot (temeljnih ali delovnih organizacij).

ZDRUŽENA BANKA — Zakon definira združeno banko kot banko, v katero se združujejo temeljne banke s samoupravnim sporazumom.

BANČNI KONZORCIJ — Na splošno štejemo za konzorcij sporazum med več (fizičnimi ali pravnimi) osebami o združevanju sredstev za določen cilj. Konzorciji so najpogostejši na gospodarskem področju. Tu se pojavljajo zlasti investicijski konzorcij (za zgraditev investicijskega objekta), finančni konzorcij (za združitvev sredstev za določen namen, pogosto v zvezi z izdajo vrednostnih papirjev), nakupni ali prodajni konzorcij itd.

Bančni konzorcij ustanovijo članice dveh ali več bank ali specializiranih bančnih organizacij prek svoje banke, torej ne neposredno.

Ker gre pri konzorciju za trajen ali vsaj trajnejši skupni interes, se v okviru konzorcija organizira tudi organ upravljanja.

HRANILNO-KREDITNE ORGANIZACIJE — Letih je več vrst. Najsplošnejša oblika teh organizacij so HRANILNICE. Te ustanavljajo temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, SIS in druge družbene pravne osebe.

ZDRUŽENJA BANČNIH ORGANIZACIJ — Združenje bančnih organizacij se ustanovi s samoupravnim sporazumom med bančnimi organizacijami.

NARODNE BANKE — Že v ustavi SFRJ so za bistvene značilnosti gospodarskega sistema sploh poudarjeni enotnost denarja v Jugoslaviji, enoten monetarni sistem, enotni temelji kreditnega sistema in skupne osnove kreditne politike. Velik del nalog na tem področju opravljajo Narodna banka Jugoslavije in narodne banke v republikah in pokrajinah.

Organa Narodne banke Slovenije sta svet in guverner. Svet sestavlja 14 delegatov, ki jih imenuje skupščina SRS in guverner, ki je hkrati predsednik sveta in ga imenuje skupščina SRS.

Bogdan Podplatan

Delavci v obratu strojogradnje v Šempetru delajo na zelo zanimivem področju: konstrukciji in izdelovanju strojev. Stroji, ki jih gradijo v omenjenem obratu, so v glavnem specifični za proizvodnjo v naših TOZD.

V obratu je zaposlenih 21 delavcev; 16 delavcev v ročni in strojni obdelavi, 4 v konstrukciji in vodja obrata. Izdelali so že celo vrsto različnih strojev, za katere so konstrukcijo izdelali doma. Doma so izdelali tudi več PREVIJALNIH AVTOMATOV za previjanje samolepilnih trakov. Za ta stroj so izdelali konstrukcijo v sodelovanju s konstrukcijo v Celju. V strojogradnji opravljajo montažo vseh lepilcev — ročnih in namiznih. Trenutno montirajo kar osem različnih vrst lepilcev. Izdelali so tudi stroj za rezanje ading in telex

rol, stroje za zapiranje kartonske embalaže, najrazličnejša orodja, pripomočke in naprave za potrebe vseh TOZD Aera. Razen tega sodelujejo pri večjih rekonstrukcijah zahtevnejših strojev za vse TOZD.

V načrtu pa imajo še izdelavo novih strojev in sicer: dvoosni rezalni stroj za rezanje papirjev, zlagalne mize za zlaganje formatov in sodobnejšo konstrukcijo stroja za kopiranje kartonske embalaže.

Stroji, ki jih izdelujejo so specifični za vso Jugoslavijo. Njihova dejavnost je še toliko bolj dobrodošla, ker je mnogo težav z uvozom najrazličnejše investicijske opreme, ki bi jo lahko izdelali doma. Delavci obrata strojogradnje menijo, da bi se temeljne organizacije lahko še bolj posluževale njihovih uslug in da bi s skupnimi prizadevanji lahko naredili še

mного več. Menijo tudi, da ocene za kvalificirane delavce kovinske stroke niso ustrezne. Upoštevati je treba dejstvo, da je KV strugarjev in ključavničarjev bolj malo. Nujno bi bilo izboljšati tudi sodelovanje med strojogradnjo in vzdrževanjem v posameznih TOZD, saj bi vrsto del lahko opravili hitreje in bolje. V sami TOZD Šempeter imajo do dela v strojogradnji veliko razumevanje. Veliko načrtov imajo, veliko želje po delu in novih strojih in na izboljšavah starih, toliko jih je, da bi težko našli dovolj prostora zanje.

Vse te želje in načrti so povezani z novo organizacijo obrata, ki bi prispevala k temu, da bi bili njihovi načrti tudi lažje uresničljivi.

Dora Rovere

Mala anketa

Zanimalo nas je, kako so ljudje v Aeru (vsaj nekateri) zadovoljni z organizacijo rekreacije, kako se sami vključujejo v rekreativno vadbo. Povedali so naslednje:

MIRO MAJCEN — DSSS

Sam sicer smučam in planinarim. Planinska sekcija pri nas v redu dela, tudi smučarska sekcija. Mislim pa, da bi morala biti rekreacija sama boljše organizirana. Včasih ob urah rekreacije primanjkuje žog ali jih sploh ni na razpolago. Več bi moralo biti organiziranih tekmovanj med posameznimi obrati in med oddelki.

DRAGO BIZJAK — TOZD KEMIJA CELJE

Z rekreativno dejavnostjo pri nas nisem zadovoljen. Mislim, da dobimo toliko sredstev za to obliko dejavnosti, da bi lahko bila boljše organizirana. Nekaj sekcij dobro deluje — kegljaška, smučarska sekcija, rokometiški, Planinsko društvo. Lahko pa bi npr. naredili precej več na področju odbojke, za kar je precejšnje zanimanje. To so pokazala nekatera interna tekmovanja. Možnosti pa so še večje,

ker imamo pri obratu AC odbojkarsko igrišče. Vendar bi morali organizirati redno vadbo, tako za moške kot za ženske. Posebno ženske precej zaostajajo pri vključevanju v rekreacijo. Pri tem pa bi morali poiskati ustrezne termine za vadbo in dobiti telovadnico vsaj za tri ure na teden v zimskem času. Tako bi lahko to postala ena izmed stalnih oblik rekreacije.

BOŽENA PLEŠEC — TOZD MEDVODE

Rekreacija pri nas ni organizirana. Le nekoliko je smučanja. Zato sem sama vključena v TVD Partizan Sora. Morda bi lahko pri nas organizirali tako, da bi imeli enkrat na teden rezervirano kegljišče, in to stalno.

STANKO NAREKS — TOZD GRAFIKA

Menim, da ne zadošča rekreacija samo enkrat na teden. Pa še

obisk je slab. Ni pravega interesa. Želel bi več internih tekmovanj in več organizirane rekreacije v letnem času. Morda bi lahko organizirali tudi plavanje. Vsekakor pa bi morali imeti telovadnico na razpolago večkrat na teden. Sam ne morem vedno sodelovati, ker delam v izmenah.

FRANC ZUPANČIČ — TOZD KEMIJA CELJE

Mislim, da je rekreacija pri nas v redu organizirana. Zlasti v zimskem času, ko so organizirani tudi smučarski tečaji. Sicer pa mi za rekreacijo preostane le malo časa.

ODDELEK OFSET — TOZD GRAFIKA

Tu so fantje odgovorili kar v skupini, povedali so, da pogrešajo več tekmovanj med oddelki, da bi lahko kaj organizirali tudi ob nedeljah dopoldne. Sami se težje vključujejo v rekreativno dejavnost zaradi izmenskega dela.

mala anketa – mala anketa

Delavci v TOZD Kemija Šempeter so dali naslednje odgovore:

Fantje v delavnicah za vzdrževanje so bili mnena, da je v TOZD premalo rekreacije. Obveščenost med delavci o možnostih rekreacije je premajhna. Pa tudi ljudje so premalo zainteresirani, ni tolikšne pobude s strani samih delavcev kot bi lahko bila.

Kar zadeva popoldanski šport in rekreacijo menijo, da je tega dovolj, le organiziranost ni prave,

Za treninge v namiznem tenisu med malico predlagajo, da bi nabavili še nekaj miz. Želijo več discipline oz. boljšo zavest ljudi, da ne bi igrali kar med delovnim časom.

Za udeležbo na sindikalnih športnih igrah menijo, da je premajhna in da zavzetost športnega referenta ni zadovoljiva.

V oddelku kontrole kakovosti so delavci dejali, da zaradi prehitrega tempa dela ne utegnejo toliko misliti na rekreacijo in da je splošna zainteresiranost ljudi premajhna.

Za sprostitev predlagajo proste vaje na delovnem mestu. Menijo, da so delavci nemalokrat neresni kar je tudi vzrok slabe udeležbe na sindikalnih igrah, za kar pa referent ni sam kriv. Njegovo delo je na tem področju dobro.

V obratu selotejpa sta mi tov. Jožica Kok in tov. Anica Vidmajer — adjusterki povedali, da možnosti za rekreacijo so, da pa je premala zainteresiranost ljudi. Predlagajo zimsko rekreacijo v telovadnici in več miz za namizni tenis v TOZD.

Tov. Kocjančič, pomočnik rezalca krepa v obratu selotejpa ocenjuje možnosti rekreacije v TOZD zelo slabo. Ljudje so zainteresirani, vendar so premalo obveščeni in tudi delo referenta ni tako, kot bi moralo biti.

V obratu matric so delavke v adjustirnici Xerox odločno proti vsaki obliki športa oz. rekreacije med delovnim časom, ker menijo, da je to le obremenitev že tako utrujenih delavk. Predlagajo proste vaje na delovnem mestu za sprostitev in večerno rekreacijo v telovadnici.

Iz vsega tega lahko povzamemo, da delavci vedo, kakšne možnosti rekreacije v TOZD imamo, vendar sami ugotavljajo, da so premalo zainteresirani in morda, kar zadeva sindikalne igre in popoldansko oz. večerno rekreacijo, premalo obveščeni.

Na koncu naj povemo, da imamo v TOZD Kemija Šempeter na razpolago urejeno strelišče in dve zračni puški, rusko kegljišče, žogo za odbojko, najbolj pa je rekreacija zaživela ob mizi za namizni tenis, ki pa so jo morali zaradi prostorne stiske umakniti.

Ugotovljamo, da nekaj možnosti imamo, toda verjetno bi jih našli še več. O tem bi morali razmisliti mi vsi.

Jelka Adrinek

Prvi koraki

Še vedno traja mrtva sezona za nas »mlade planince«, ki še nimamo dovolj izkušenj, da bi lahko pozimi obiskovali s snegom pokrite vrhove naših gora.

Da pa ne bi izgledalo, kot da smo s to sezono zaspali tudi mi, se zopet oglašam jaz, Mateja, ki mi je bila zaupana častna funkcija podpredsednika mladinskega odseka PD Aero Celje.

Iz programa izletov je razvidno, da se za nas mlade planince prične sezona šele v mesecu maju ali juniju, vendar mislim, da bomo to kaj kmalu dočakali.

Sem navdušena planinka in že vsak sončni žarek zgodnje pomladi vzbudi v meni željo, da si nadejem nahrbtnik in izginem iz zameglenih dolin v hribe. Tako sem v januarju odšla z mamico in družbo prijateljev na pohod po predelu Mariborskega Pohorja. Tri dni zares sončnega vremena smo izkoristili delno za kondicijsko hojo, še večji del pa smo tokrat posvetili smučanju. Že pred tem sem bila ves teden na Rogli, kjer smo imeli šolo v naravi. Takrat nam vreme ni bilo naklonjeno, vendar sem doživljala prijetne trenutke na snegu z družbo prijateljev in smučarskih vaditeljev.

Kot sem že omenila imam še premalo izkušenj o planinstvu, zato se nisem mogla udeležiti pohoda na Stol ki je bil 17. februarja, težko pa že čakam naslednji pohod v mesecu marcu na Snežnik. Ker je ta pohod organiziran prav v času, ko praznujejo mamice svoj praznik, si želim, da pregovorim svojo mamico, da se skupaj udeleživa tega pohoda. Bilo bi lepo, če bi se tega pohoda udeležilo čim več mamic in deklet, saj se tudi v osrčju planin da prijetno praznovati. Mi mladi planinci bomo poskrbeli za prijetno vzdušje. Izpod snega bodo že pokukale prve pomladanske cvetlice, nekatere bomo z veseljem pripeli mamicam in ženam za njihov praznik, ostale pa naj krasijo naš lepi gorski svet.

S temi svojimi zapiski pa želim spodbuditi še ostale mlade planince, da primejo za pero in napišejo kakšno svoje doživetje iz planin in tako poživijo naše delo v planinskem odseku.

Mateja Pintar

Ko smo izbirali človeka, ki bi ga tokrat predstavili v naši rubriki, ni bilo potrebno veliko razmišljati, kajti ob 8. marcu smo želeli predstaviti žensko, samoupravljalko. Kaj lažje, kot predstaviti človeka, ki je neposredno vključen in ki zelo aktivno sodeluje v organiziranju najrazličnejših sej, človeka, ki se mora že po svoji službeni dolžnosti kar najbolj aktivno vključevati v naš samoupravni socialistični sistem. Mesto referenta za splošne posle to vsekakor zahteva. Tako vam tokrat predstavljamo Darinko Privšek — referentko za splošne posle v TOZD Kemiji Celje. Rada je spregovorila o svojem delu in nalogah, ki jih opravlja.

Te naloge pa zajemajo predvsem naslednje področje:

V prvi vrsti je to priprava materialov za vse seje samoupravnih organov (delavski svet, zbor delavcev, komisije...), organizirano delo čistilk, delo vratarjev in sodelovanje pri celotnem organiziranju znotraj TOZD.

O svojem delu pa sama pravi takole:

To, kakšen je potek seje, je precej odvisno, kako je pripravljena. Danes smo dosegli že takšno stopnjo, da ni vseeno, kako je material pripravljen. Kljub temu, da je vabilu priloženo kompletno gradivo, pripravim še izvlečke, da je nato lažje organizirati razpravo. Zato največ dela terja prav priprava na posamezne seje.

Ljudje prihajajo k Darinki z najrazličnejšimi problemi, terjajo

Predstavljamo vam

najrazličnejše odgovore, zato pravi Darinka Privšek — »moram biti dobro seznanjena z vsemi akti. Danes pa je tega gradiva toliko, da moram pogosto vse znova in znova prebirati ter obnavljati. Včasih odgovora ne morem takoj posredovati, mnogokrat je potrebno veliko stvari prebrskati, da sem res prepričana, da je odgovor pravičen«.

In kakšne so težave, ki spremljajo delo in naloge referenta za splošne posle Darinke Privšek?

»Pri tem delu delno trpi tudi družina. Razvedrila ni veliko, kajti ostaja mi malo časa. Veliko se trajajo do tretje, četrte ure popoldne. Popoldansko delo pa ni stimulirano. Sama niti ne pomisli, da bi za popoldansko delo dobila plačane nadure ali proste ure.«

Vendar pa ima Darinka Privšek dovolj zadovoljstva pri svojem delu, saj sama pravi:

— To delo je prijetno, zanimivo, razgibano. Kljub temu, da sem imela v začetku pri delu nekaj težav, ker sem prišla iz trgovinske v gospodarsko temeljno organizacijo. A sodelavci so mi resnično pomagali, da sem se hitro vključila v delo v TOZD.

Vendar pa s svojim delom ni vedno zadovoljna.

— Žal mi je, ker mi primanjkuje časa, ker lahko le delno pomagam pri delu delegacij, zato pa se skušam čimbolj angažirati kot vodja ene izmed delegacij SIS pri nas.

Tako se je Darinka Privšek razživela ob pripovedovanju o delu, pa še o tem, da sodeluje pri ustanavljanju stanovanjske zadruga. Govorila je o koristi in prednosti stanovanjske zadruga. Bolj skromna pa je v pripovedovanju o svojem privatnem življenju. Kljub študiju ob delu (ki ga sedaj zaradi obilice dela malo zanemarja) ji ostaja čas za smučanje in drsanje. Poudarila pa je, da ji to ne bi uspelo, če ji pri domačih delih ne bi pomagal njen mož.

J. Z.

Bili smo na Snežniku

Dan žena so, kot vedno, praznovalje naše žene po svoje. Tudi planinci smo k temu prazniku dodali svoje. Udeležili smo se že skoraj tradicionalnega pohoda — 100 ŽENSK NA SNEŽNIK (1796 metrov). To vsakoletno prireditve prireja planinsko društvo iz Ilirske Bistrice, ki se je tudi letos z organizacijo pohoda zelo potrudilo.

Pripravili so spominske nalepke in žige. Vse udeležence pohoda so prejele značke k njihovem prazniku. Pripravljene so imeli tudi stalne spominske legitimacije. Ta-

ko si z večletnim zaporednim obiskom udeležence pridobijo bronasto, srebrno ali zlato spominsko značko tega pohoda.

Vse kaže, da so tovrstne prireditve postale zelo priljubljene. Množičnost, ki jo vedno iščemo in želimo, je čedalje večja. Tokrat je na sam vrh Snežnika pristopilo preko 1200 udeležencev-planincev. Nekaj sto pa jih je ostalo še pri koči na Sviščakih.

Naše udeležence so vse prispele na vrh. V zavetišču pod samim vr-

hom smo se pogreli s toplim čajem in kaj kmalu krenili nazaj v dolino. Menjajoče se vreme nam je ob povratku naklonilo za nekaj časa lep razgled. Lepo se je videl ves kvarnerski zaliv ter otoka Krk in Cres. Sestopali smo hitreje in se kaj kmalu znašli ponovno pri planinski koči na Sviščakih. Od tu so se vlekle dolge kolone avtomobilov in avtobusov, v katerih so se udeleženci-planinci vračali v dolino in na domove.

Franc Perc

Industrijsko gasilsko društvo TOZD kemija Šempeter

Na letni konferenci 3. marca 1979 so svoje delo pregledali člani Industrijskega gasilskega društva TOZD kemija Šempeter. V operativnem poročilu je bil podan pregled dela v preteklem letu. Posebno je bila poudarjena težavnost gašenja požarov ob vse večji uporabi lahko gorljivih materialov v našem TOZD. Proti temu pa lahko nastopamo le z dobro organizirano gasilsko službo.

V letošnjem programu je predvidena nabava specialnega gasilskega avtomobila. Posebno pozornost pa posvečajo izobraževanju svojih članov in sodelovanju z drugimi gasilskimi društvi.

Sprejeli so tudi nekaj novih članov v moško in žensko desetino.

Jelka Adrinek

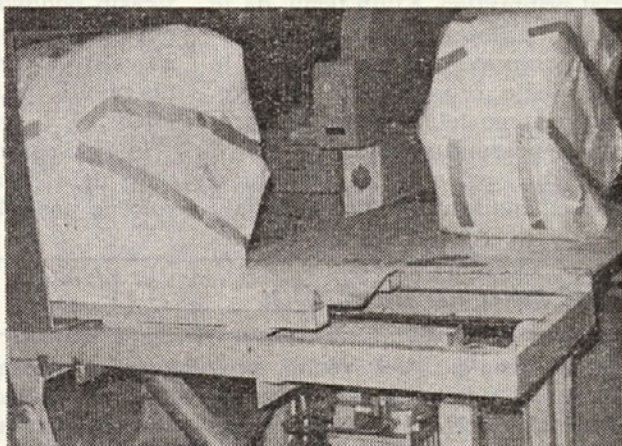

Inovacije

V lanskem letu sta tovariša Alojz Šmid in Slavko Ferlež izdelala enostaven, toda nadvse koristen izum, ki je tudi že patentiran.

To je naprava za zaključni delovni proces pri proizvodnji AC papirja, ko se role embalirajo. Pri tem pa je ob prenašanju te role mnogokrat prišlo do poškodb posameznih rol. Role so teleskopirale.

Rolo embaliramo sedaj s pomočjo stroja za vlaganje zavitkov direktno v karton tako da se ne poškoduje. Možnost poškodbe je sedaj izredno majhna. V svetu ta problem rešujejo s pomočjo pnevmatske osi. Posebej je treba poudariti, da je naprava zelo enostavna, toda prihranki so izredno veliki.

Linija adjustiranja AC rol je bila odkupljena in narejena po ameriški tehnologiji, pri čemer je bilo tudi do 20% izpada ob embaliranju AC rol.

Pri uporabi tega izuma pa se je izpad znižal le na 1%. Tako je ob proizvodnji npr. 6000 ton AC papirja čez 4 milijone dinarjev prihranka.

Zanimivo je, da z določenimi korekturami stroj lahko ponudimo tudi našim kupcem, da bi lahko na ta način jemali AC role tudi iz kartonov. Tako bi tudi naši kupci v veliki meri znižali odstotek izpada papirja.

*Dopisujte
v naše glasilo*

Razstava ročnih del aktiva žena

Članice aktiva žena so ob dnevu žena organizirale v sejni sobi obrata AC razstavo ročnih del. Svoje izdelke je razstavilo 39 naših zaposlenih žena in žena upokoženk. Na razstavi smo si lahko od ponedeljka do četrтка ogledali čudovite izdelke — od pletenin do vezenin, gobelinov, tapiserij itd. Resnično se je bilo težko odločiti, kateri izdelek je najlepši. To je potrdila tudi posebna zunanja komisija (s Pedagoškega šolskega centra), ki se je zelo težko odločila za prve tri nagrade. Tako je prvo nagrado prejela Dragica Šibakovski, drugo nagrado Jelka Žaberl, tretjo pa Fanika Kranjc. Vse žene, ki so razstavljale svoje izdelke, so prejele simbolične nagrade.

Razstava ročnih del je pokazala, da se danes mnogo naših žena, kljub pomanjkanju časa, še ukvarja z ročnim delom. Tako združijo koristno s prijetnim. Razstava pomeni tudi neke vrste priznanje za delo naših žena. Tako si lahko izmenjavajo tudi izkušnje z ročnimi deli.

Janja Završnik

Zimske grafične igre

Da bi zbiral podatke kronološko, je brez pomena. Čeprav sem udeleženec prav vseh srečanj od Rožnika sem, je nemogoče navesti vse datume, kje šele zmagovalce, prireditelja in vse terene zagrizenih »bojev« grafičarjev.

Vse to bi terjalo preveč časa, zato bom skušal samo zbrati spomine na dobre ljudi, na nepozabna doživetja in velike, za današnji čas nenavadne smučarske dogodovščine z belih poljan.

Malo je še aktivnih, ki so takoj po vojni dirkali okrog Rožnika na navadnih smučeh s »kandaharjem« in prevozili veleslalomsko progo v borih 15 sekundah. Tekma je pa le bila, lepa in zagrizena kot danes, ko razpolagamo z vsem, kar moderna smučarija zahteva in celo »lonžin« na grafičnem obračunu ni več noben čudež.

Takoj za tistimi prvimi preizkusi moči smo se srečali na jasih v senci Mojstrovških sten v Tamarju. Kdo bi danes verjel, da smo progo za tek postavili sami, označili ovinke, da kdo ne zaide na Jalovec in potem tekli zares še tekmo, ki je bila na navadnih smučeh že preklemano resna zadeva. Smuk je prevozil takratni zmagovalec v 12 (dvanajstih) sekundah, nekaj desetink za njim pa vsi drugi — merjeno ročno z eno samo štoparico! Pritožb na progo in še celo na zmagovalca ali slabo sojenje ni bilo. Verjeli smo drug drugemu in

vsem, ki so stali pod Poncami. Zmagovalce smo vedeli vnaprej — poznali smo se v dušo. Na startu smo se gledali kot tekmeči in favoriti, po objavi rezultatov pa objeti slavili zmago in poraz.

Več kot trideset let je od takrat. Spremenil se je svet in človek v njem, postal bogatejši in bolj učen, kulturen, pa vendar opeharjen za marsikaj pristno človeškega — za srčno prijateljstvo, ki ga današnji tempo prehiteva neusmiljeno in brez pravil.

Zato nismo bogatejši, le bolj moderni, bolj današnji, in žal, vedno manj človeški in prijateljski.

Grafičarji smo obdržali še veliko tega, kar nas je vodilo prvič. Čeprav ne vsega — smo pa še prijatelji, zagrizeni med vratci — in ljudje ob slovesu.

Na mariborskih smučiščih smo prvič spoznali, da tudi grafična smučarija misli resno. Težke proge, konkurenca na nož in pokali so dali prve velike tekme in velike ase grafičnega zimskega športa. Kogovšek, Suhar, Sekula in Rozman, pa Šumi in Šuster so začetek dobrih ljudi in velikih obračunov med vratci.

Prekrižarili smo Pohorje od vzhoda na zahod, od prve vlečnice in skakalnice pred Železničarskim domom do Ribniške, kjer so bile tekme že po travi, pa zato nič manj ostre in zares. Mariborčani

so znali iz nas popolnih amaterjev napraviti dobre smučarje in odlične organizatorje za vsak teren in vsako progo.

Celjani smo gostili kar na tekočem traku. Grafična srečanja v slalomu, veleslalomu, tekih in streljanju, pa smuk na progi za kamikaze. Tovst je bil strah in trepet za vse, od Zagreba do Kranja. Živeli smo tam pod eno streho, startali in zalili uspeh kot velika družina. Pa začuda, iz težkih terenov nad Celjsko kočo smo prišli celih kosti na delovna mesta. Kdo bi danes teptal meter novega snega, da lahko odpelje eno samo minuto? O stroju smo samo sanjali, med težkim »štampom« pa obrali vse do kosti in golega, pa večkrat celo na svoj račun.

Ko so bile tekme na Sljemenu nad Zagrebom, je prišla do veljave vsestranost slovenskega športnega moštva, ko smo v totalni odjugi namesto smučanja streljali na tarče in krepko zmagali. Po štirinajstih dneh smo dobili od Zagrebčanov enako povračilo na snegu, saj so imeli v svojih vrstah celotno mestno elito, ki ji Slovenci s čutom za amaterizem in pošteni dvoboj nismo bili kos. — Organizacija povprečna, oskrba na meji, ko si še komaj dobre volje. Bile so prve in tudi zadnje tekme v organizaciji Zagreba, čeprav so tekmovalci SK »Grafičar« nastopili še nekajkrat v polni postavi.

Zimske grafične igre

Poglejmo še na Mozirsko, ki ji danes uradno pravijo Golte.

Tam je bilo vse »naj«. — Najdaljša proga, največ snega, najdaljši pristop in najbolj nemogoče in najbolj strme proge, kar jih pomnim z grafičnih iger. — Pa da povem po pravici, tudi po tekmi je bilo vse najbolj »naj« — glavna nagrada za dobre ni bil požirek iz pokala, temveč iz Šumijevega škornja, pri čemer si dobil nehote še nekaj dodatnih maliganov za počutje in korajžo za spust domov po skalnih serpentinah mimo Kebra do mozirskega avtobusa.

Takrat še ni imel vsak svojih kubikov in žiro račun, samo kopico dobre volje in žilave noge, ki so nas spravile celo v osrčje Savinjskih Alp, na Okrešelj. Spet smo se znašli pod eno komando na skupnem ležišču, spravljali oskrbnika ob zasluženem pokoj in jo rezali po svoje.

Tekma ni bila za rekreacijo in dobro ime, šlo je zares. Prav od avstrijske meje do ravnine Malega Okrešlja. Da o tekačih sploh ne govorim. Ravnega Okrešelj ne premore, pa je šlo navzgor in navzgor v nedogled — še sreča, da stena Rinke nima skakalnice, sicer bi brez dvoma poskusili še tam!

Bilo je vsega in povsod dovolj. Tekmovalnega duha in lepih viž, prijateljstva in športnega žonglerstva; največ pa pravih tekem, srč-

nih in veselih, pa dogodkov, ki jih ne bi spravil v eno samo knjigo.

Pa še res je, kar že od nekdaj je veljalo, da grafičarja, pa naj bo stavec ali moderni foto-graf, še vrag ne pretenta, ker kljub ugodju, novi struji, tempu in elektronskemu oddelku ne more zapustiti čar prvine stare cehe — prijatelj je še vedno vsem in vsakomur, ki za človeka se izkaže.

Zato pozdrav prav vsem, pa naj ne bo poziv na tekmo — še vedno vlada geslo — na srečanje prijateljev. Če bo še tekma vmes, nič škode, samo da gremo z veseljem kot nekoč narazen in drži zavest, da vsi želimo, pa čeprav šele čez leto, spet stiska rok in srečanja — kolegov.

Cic

Tako je v knjižici, ki smo jo izdali ob letošnjih jubilejih 20. zimskih grafičnih igrach spregovoril vsem grafičarjem in tekmovalcem tovariš Ciril Debeljak — CIC.

Letos je bilo tekmovanje na pobočjih Rogle. Organizatorji smo bili Aerovci. Žal nam jo je tokrat prav pošteno zagodlo vreme. Dež, sneg, vsepovsod sama mokrota. Sneg pa južen, da kaj, tako da je bila pred startom nejevolja in nestrpnost menda še večja kot običajno.

Sicer pa so bili naši tekmovalci letos resnično dobro pripravljene. Zado- stuje že, če povemo, da nihče od naših tekmovalcev ni odstopil v teku na smučeh, ki prav gotovo zahteva veliko napora. Poleg tega pa je nekaj tekmovalcev in tekmovalk nastopilo v veleslalomu in teku na smučeh.

Tekmovalci so se pomerili v dveh disciplinah — v veleslalomu (progi Muflon in Unior) in teku na smučeh (proga Contal).

Naj že kar zdaj omenimo, da smo Aerovci zmagali v končni uvrstitvi in zbrali 209 točk pred ekipo Mariborskega tiska, ki je zbrala 201 točko. Tako smo temeljito izboljšali rezultate iz preteklega leta, ko smo osvojili 3. mesto.

Rezultati v posameznih kategorijah so bili naslednji:

VELESALOM — MOŠKI

Kategorija »A«

V tej kategoriji je nastopilo skupno 43 tekmovalcev. Uvrstilo se jih je 31, odstopilo je 11 tekmovalcev, diskvalificiran je bil 1 tekmovalec.

1. Brdnik Darko — Embalaža
2. Lesar Viki — Delo
3. Nunčič Igor — Aero
- — —
5. Štor Tone — Aero
8. Zimšek Milan — Aero
12. Urh Lojze — Aero
29. Nedeljko Niko — Aero

Ekipno

1. Aero — 32 točk
2. Mariborski tisk — 27 točk
3. Delo — 23 točk

Kategorija »B«

V tej kategoriji je tekmovalo skupno 50 tekmovalcev, 1 tekmovalec je odstopil, 4 so bili diskvalificirani.

1. Dobovičnik Igor — Aero
2. Samec Žare — Aero
3. Jelšek Milan — Mariborski tisk
- — —
6. Slamnik Jože — Aero
11. Brilej Zvone — Aero
25. Marin Janez — Aero

Ekipno

1. Aero — 35 točk
2. Gorenjski tisk — 30 točk
3. Mariborski tisk — 26 točk

Kategorija »C«

Tekmovalo je 40 tekmovalcev, od tega je bil 1 tekmovalec diskvalificiran, 10 jih je odstopilo.

1. Koren Jože — Mariborski tisk
2. Šumi Janez — Gorenjski tisk
3. Koštomaj Otmar — Aero
- — —
7. Požun Peter — Aero
8. Zgozdnik Slavko — Aero
15. Vučer Janez — Aero
35. Bajec Andrej — Aero

Ekipno

1. Mariborski tisk — 34 točk
2. Gorenjski tisk — 29 točk
3. Aero — 25 točk

Kategorija »D«

Nastopilo je 27 tekmovalcev, 4 so odstopili.

1. Berčič Janez — Slovenija
2. Nunčič Marijan — Aero
3. Klipšteter Oto — Mariborski tisk
- — —
5. Debeljak Ciril — Aero
7. Godec Jure — Aero

Ekipno

1. Aero — 30 točk
2. Mariborski tisk — 25 točk
3. Delo — 21 točk

Kategorija »E«

Nastopilo je 24 tekmovalcev, diskvalificirana je bila 1 tekmovalka.

1. Šoštarč Marjeta — Delo
2. Jelenc Antonija — EGP
3. Kolenc Darja — Mladinska knjiga
- — —
5. Schmidt Irena — Aero
16. Stanič Danica — Aero
20. Gašperič Sonja — Aero

Ekipno

1. Delo — 31 točk
2. Mladinska knjiga — 26 točk
3. Mariborski tisk — 22 točk
4. Aero — 19 točk

Kategorija »F«

Nastopilo je 22 tekmovalcev, odstopilo je 6 tekmovalcev.

1. Pelan Jelka — Delo
2. Erman Ruža — Ljudska pravica
3. Skačej Urška — Mariborski tisk
- — —
4. Pajk Ivanka — Aero
5. Dobrotinšek Branka — Aero
12. Bajec Elza — Aero
15. Bertoncelj Jana — Aero

Ekipno

1. Ljudska pravica — 29 točk
2. Mariborski tisk — 24 točk
3. Aero — 20 točk

TEKI — MOŠKI

Kategorija »G«

Skupno je v tej kategoriji nastopilo 25 tekmovalcev, od tega jih je 6 odstopilo.

1. Masle Srečko — Delo
2. Martinec Igor — Mladinska knjiga
3. Grad Miroslav — Tiskarna Tone Tomšič
- — —
8. Videnšek Bogdan — Aero
12. Holčan Jože — Aero

Ekipno

1. Gorenjski tisk — 30 točk
2. Delo — 25 točk
3. Mladinska knjiga — 21 točk
4. Aero — 18 točk

Kategorija »H«

Nastopilo je 25 tekmovalcev, od tega so 3 odstopili.

1. Legvar Jože — Mladinska knjiga
2. Gerbec Miha — Ljudska pravica
3. Slabe Roman — Mladinska knjiga
- — —
15. Važič Simo — Aero
16. Malinger Janez — Aero
17. Bajec Andrej — Aero

Ekipno

1. Mladinska knjiga — 31 točk
2. Tiskarna Ljubljana — 26 točk
3. Gorenjski tisk — 22 točk
6. Aero — 15 točk

TEKI — ŽENSKE

Kategorija »I«

Tekmovalo je 10 tekmovalcev.

1. Rogelj Silvestra — Delo
2. Prijatelj Jožica — Delo
3. Plevel Andreja — Gorenjski tisk
- — —
6. Pajk Ivanka — Aero
8. Petelinek Jelka — Aero

Ekipno

1. Delo — 24 točk
2. Gorenjski tisk — 19 točk
3. Aero — 15 točk

EKIPNI VRSTNI RED

XX. ZIG — SLOVENIJE

(teki in veleslalom)

1. Aero — 209 točk
2. Mariborski tisk — 201 točk
3. Delo — 195 točk
4. Gorenjski tisk — 187 točk
5. Mladinska knjiga — 140 točk
6. Ljudska pravica — 104 točk
7. Slovenija — 73 točk
8. Učne delavnice — 68 točk
- 9.—10. Tiskarna Ljubljana — 67 točk
Tiskarna Tone Tomšič — 67 točk
11. EGP — 56 točk
12. Pomurski tisk — 52 točk
13. Tiskarna Jože Moškvič — 43 točk
14. Borec — 35 točk
15. Partizanska knjiga — 10 točk

Ljuba moja

Ljuba moja
kaj bi brez tebe,
bil bi klavern
vsak moj dan.

Vate sem vložila
delček sebe.
Vsak dan bolj
sem srečna,
da te imam.

Dora Rovere

Moja zvezda

Ti si zvezda moje sreče
sreče moje neba moga
al postoji jedna staza
koja skreče sputa toga.

Ja sam rođen stobom zvezdo
želim da nas sreča prati
još jednom te molim zvezdo
nemoj mene ostavljati.

Ne ostavljaj mene zvezdo
kao sebe ja te volim
i od toga još i više
ne ostavljaj ja te molim.

Naša ljubav zvezdo sjajna
puna sreče zagrljaja
pa još više i od toga
i od tvoga zvezdo sjaja.

Pa se bojim otičičeš
da cilj nađeš pre
onda zalud moja nada
naša sreča ljubav sve.

Tad će sve u srcu mome
biti tuža bol i jad
al i tada voleću te
to iskreno kažem sad.

Hasim Avdić

Praznina

Topole so posekali, ko si odšel,
prodali tudi dobrega, velikega so psa
in v tvojo sobo drugi so prišli.

Odvlekla bom posekane topole
in poiskala dobrega, velikega bom psa
in sedla spet bom v tvojo sobo.

Prišel boš tudi ti.
Neskončen vrt topolov bova nasadila,
tekala bova z dobrim velikim psom.

Mihaela Žaberl

Marinkica je zrastle v Maro

Sedemindvajset mesečna Marinkica:
»Mamica, jaz bi tako lada pila tvojega
doblega čajeka...!«

Sedemletna Marinica:
»Mami, danes pa nisi napravila tako
dobrih rezin kot zadnjič...!«

Sedemnajstletna Marinka:
»Mat, to pa ne vem če bo za jesti;
nima pravega okusa...!«

Sedemindvajsetletna Marina:
»Mama, kako že ti narediš štruklje?
In kako pripraviš testo...?«

Sedemintridesetletna Mara:
»Mami, tvoj sirov zavitek
je nekaj najboljšega;
napravi ga, vsi ga imamo tako radi...!«

(Lovro)

Obrazi mnogi znani — dragi,
se odmikajo v času.
Postajajo bolj bledi in bolj
sivi, kot bi se odmikali v megli.

Včasih se želim jih dotakniti,
a daleč so v spominu, kje ne
vem.

Zabrisal čas je mnoge bolečine,
odmaknil mnoge doživljaje je,
tega le včasih se zavem.

Res je, vse nam hitro mine,
čas odmika lepe in manj lepe dni,
a vedno pušča nam spomine,
in lep spomin nikoli ne zbledi.

Dora Rovere

6XNE in 6XČE

Ne zapostavljaj vratarja
in njegove ure!

Ne jemlji sodelavcu dela iz roki!
Ne vtikaj povsod svojega nosu,
da se ne naležeš dodatnega dela!

Ne kritiziraj kvaliteto kave,
če jo piješ na račun reprezentance!
Ne verjemi vsakemu, ki te sprašuje
za tvoje počutje; misli gotovo
na kaj drugega!

Ne delaj ob 14. uri gneče
na preozkih izhodih iz obrata!
Če tvoj sodelavec zamudi na delo,
ne glej na svojo uro, ker kaže narobel!

Če je seja sklicana za deseto uro, pojdi
že pol enajstih, da ne boš zamujal!

Če zveni telefon, ne zagrabi takoj slušalke;
radovednost ni lepa čednost!

Če Nace kritizira Faceta, nisi zvedel nič novega;
pred pol ure je namreč Face kritiziral Naceta!
Če imaš čas, si poišči kakšno »DELO«!

Če odhajaš jezen z dela domov,
se drugo jutro skušaj najprej spomniti,
zakaj pravzaprav moraš biti jezen!

Lovro

L I T E R A T U R A I N K I

Starca

Modrina neba ga je zbadala v oči. Bil je prelep poletni dan, topel, jasen in brezvetern. Jezero, bilo je mirno kot ogledalo, se je zrcalilo pred njim. Čoln, privezan ob lesenem pomolu je miroval, kot da ni nikoli plul po gladini jezera. Le zeleni gozdovi, ki so se razprostirali nad drugim bregom, so se lesketali v svojih prečudovitih zelenih barvah, barvah poletja. Dragan je preživel ob tem jezeru mnogo let svojega življenja. Odhajal je od tod, da bi se znova vračal, vedno kadar je bil nekje v nekem drugem kraju, je hrepenel po tem prelepem jezeru, po tej sinji modrini, ki se je ob slabem vremenu spremenila v zamolklo barvo encijana. Zdaj, ko je bil že precej star, saj se je njegovo življenje nagibalo k sedemdesetim, se mu je dozdevalo, da z vsakim dnevom spoznava to jezero z neke nove, dotlej mu še neznane strani. V gozdu so se oglašale ptice. Tu in tam se je ob bregu pojavil kak sprehajalec. Ni bilo samotno tod okoli, pa vseeno tiho in lepo. Tišine ni ljubil zaradi starosti. Rad jo je imel, ker mu je dala možnost, da je v miru razmišljal in opazoval okolico.

Počasi je stopil na leseni pomol. Sedel je v čoln, ki ga je poprej odvezal in počasi zaveslal proti sredini jezera. Čoln se je premikal počasi in za sabo puščal lahno sled. Ko se mu je zdelo, da je dovolj oddaljen od brega, je potegnil vesla v čoln in pripravil palico za ribarjenje. Prijetno je bilo takole sedeti in razmišljati o vsem mogočem, a pri tem neprestano gledati vodo, na kateri je plavalo belo znamenje, znamenje da je tam njegov trnek. Opazoval ga je kot neke vrste božanstvo in čakal in čakal samo na to, da se nemirno premakne in da se vrstica na njegovi palici zategne. Potem je prišel najlepši trenutek, trenutek, ko se je spoprijel z neznanu ribo na trnku, ribo, ki je bila včasih velika, včasih majhna, vendar vedno živa in željna življenja, za katero se je borila do zadnjega hipa. Ni ga veselilo ubijanje, nikoli se ni mogel veseliti tega. Veselila ga je lepota ribjih telesc, ki si jih je pobožno ogledoval. Zelo redko pa jih je jedel. Nekako ni mogel. To se ni družilo z njegovo ljubeznijo do ribištva kot športa.

Misel, ki jo je premleval kdove kolikokrat, se mu je vendarle vedno znova vračala, kadar je takole sedel sam s palico v roki in se oziral za belo točko, ki je plavala nekje daleč od čolna.

Kadar ni ribaril, je zbiral vabe. Najrazličnejše čudovito svetleče se muhe in mušice, za vsako vrsto rib drugačne, pa vendar vse tako zanimive, da mu je včasih ob pogledu nanje ušel vzklik — »dražestne«.

Vročina je postajala milejša. Popoldan se je nagibal v večer. To pot ni imel sreče. Ničesar ni ulovil. Potopil je vesla v vodo in zaveslal proti bregu. Počasi je zlezl iz čolna in ga privezal k bregu.

Potem je zlezl nazaj v čoln, da bi pobral svojo ribiško kramo. Na lesenem pomolu je sedel moški in ga ves čas opazoval. Njegov pogled ni bil pogled nekoga, ki se zanima za to, kaj delajo ljudje v njegovi okolici, marveč je gledal kot nekdo, ki mu je sicer vseeno v kaj gleda in kaj sploh počne. Kar je počel je bilo avtomatično samogibno brez zanimanja, tako pač kot počno to drugi, zato ker počno to drugi. Tako je tudi sedel na pomolu in bingljaj z nogami, sam, nezainteresiran in nikomur zanimiv. Dragan je počasi zlezl nazaj na pomol in se napolnil proti bregu, ko ga je oni vprašal: »A je vaš?« in obrnil glavo proti čolnu. Kar tako brez uvoda in brez pozdrava. Čuden človek. »Ne, ni, včasih si ga izposodim od prijatelja!« »Aha!« To je bilo vse. Ni ga vprašal zakaj ga to zanima, ker je vedel, da možak tega niti sam ne ve. Hotel je že oditi, ko je le-oni spet pričel.

»A je tukaj vedno tak dolgčas?«

»Kako to mislite, dolgčas? Meni ni nikoli dolgčas. Verjetno je to odvisno od človeka, zakaj in kdaj mu je dolgčas, mar ne?« ga je vprašal Dragan. Pri tem si je pogladil svoje sive lase in se zazrl tujcu v obraz. Navaden, vsakdanji obraz, bi lahko rekel, čeprav so obrazi različni, različnih oblik in izrazov, pa je bil vendarle tale pred njim tako zelo nezanimiv, samo zaradi izraza, ki je bil zarisana v njegovih potezah, bil je dolgočasen in vsega naveščen.

»Prišel sem na dopust, pa človek nima tukaj kaj početi!« je nadaljeval.

»Kaj pa sicer počnete?« si ni mogel kaj, da ga ne b imalce zbedel.

»Hodim v službo, sem v službi v pisarni, drugače pa nič posebnega. Hodim. Hodim od menze do doma, pa do bifeja in spet nazaj domov. Mimogrede kupim časopise. Nič posebnega ne počnem.«

»Potem bi bilo pametneje, da bi ostali doma«, v koticu ust mu je zaigral nasmeh, saj se ni mogel premagati smeha ob misli na tisti poudarjeni — »delam v pisarni«.

»Kako to mislite doma, saj imam vendar dopust, za dopust vendar ne morem ostati doma!« ga je nadvse začudeno pogledal.

Dragana je stvar začela zabavati. Sedel je k nje-mu na pomol. Nič ni rekel. Samo zazrl se je po modrem jezeru, katerega lepota tujca ni prevzela in mu je bila celo dolgočasna. Tujec je zvonil z nogami, glavo je imel nalahno sklonjeno na stran in zdolgočaseno je gledal predse.

»A poročeni niste?« ga je vprašal Dragan.

»Bil, pa me je žena pustila. Trdila je, da jo varam. Sicer sem takrat res imel neko žensko, vendar ne resno. Pa kaj bi z ženskami, imel sem jih veliko, dolgočasne so.«

Dragan je bil tako osupel, da ni imel več kaj vprašati.

Samo ogledoval si je čudaka z velikim začudenjem in že je hotel vstati, ker ga stvar ni več zanimala, ko je oni začel:

»Včasih sem hodil na tekme, že kot otrok. Imel sem vedno dovolj denarja, saj je oče dobro zaslužil. Lahko sem si privoščil marsikaj. Hodil sem tudi

s puncami. Vendar me danes to ne zanima več toliko. Včasih gledam nogomet na televiziji. A to ni isto.«

»Ne, ni isto,« je pritrdil Dragan.

Spomnil se je svojega otroštva, ki je bilo polno skrbi in dela. Že takrat se je bilo treba spoprijeti z marsikakšnim problemom, ki njegovim letom in bil primeren. Igrali so se tudi. Tisti trenutki so bili zelo lepi. Še danes se jih je rad spominjal. Vendar prav zato ni mogel razumeti človeka ob sebi, ki ga nič ni posebno veselilo, nič ga ni vznemirjalo, vse mu je bilo vsakdanje in dolgočasno. Dragan se je vprašal, koliko let je tujcu. Trideset, petintrideset, več gotovo ne. Vprašal se je, kaj bo s tem človekom, ko bo star toliko kot on sam. Nasmehnil se je samemu sebi. Zakaj ga primerja s sabo, mar si želi poudariti pravilnost svojega ravnanja v življenju? Priznati si je moral, da je tako. Ljudje smo vedno nekoliko samoljubni. Veseli nas, če znamo nekaj bolje od drugih, pri tem se niti ne čutimo krive, ker onim drugim ne znamo ali ne moremo tega »nekaj« pokazati, da bi to »nekaj« lahko tudi oni doumeli. Čudna so ta naša življenja. Ena so polna dejavnosti in hotenj, druga prazna in enolična. Dragan je vedno mislil, da si človek ničesar več ne želi takrat, ko je star.

Ob pogledu na tega tujca tu, ki je še vedno gledal nekako čudno preko jezera in zvonil z nogami pa je videl, da je v življenju dvoje starosti, starost

duše in starost telesa. Tudi ta tujec ob njem je star. Vendar ne starih njegovih let. Mnogo starejši je, saj ga ne veseli niti modrina vode in neba, v srcu ne nosi ljubezni kot je njegova do žene in otrok ter do vnukov. Sedel je tu ob njem, ostanek nekega človeškega življenja, prazen kakor izpita steklenica, od nikogar željen, nikomur potreben. Čudno, res je tisto, da človek toliko velja, kolikor je v življenju vložil v drugega človeka, druge ljudi — v človeštvo, sebe, svojega znanja, svojih idealov, svoje ljubezni. In ta človek tukaj menda niti oče ni bil. Če je pa kdaj bil, je bil to samo biološki oče, kajti ni mu bilo videti, da je za kogarkoli, kdajkoli skrbel.

Dragan je počasi vstal, pozdravil in odšel. Oni ni odzdravil. Sedel je še naprej tako, z nastran nagnjeno glavo in razpredal neke svoje misli. Prelep poletni dan se je prevesil v večer. Dragan se je zazrl po rdečkastem nebu. Vse, kar ga je obdajalo, se mu je zdelo prečudovito. Zavil je proti skupini hiš, ki je stala malo nad bregom jezera. Tu je bil doma, odkar se je upokojil. Poprej pa je prihajal sem ob sobotah in nedeljah. Vedel je, da ga doma čaka žena z večerjo. Veselil se je tega trenutka, ko bosta skupaj sedla za mizo. Veselil se je mnogih majhnih stvari. Naenkrat je bil srečen, ker se je tega naučil v življenju.

Dora Rovere

BREZ IZKUŠENJ

Nepoboljšljivi pijanec je prišel k zdravniku. Ta ga je zaskočil:

— Najprej mi povejte, če drugi dan lahko delate kadar se ga takole pošteno napijete?

— Ne vem, tega nisem še nikoli poskusil!

A: — "SEM SLIŠAL RADIJSKO ČESTITKO, V KATERI ŽELIŠ TAŠČI, DA NAJ BOLJ PAZI NA SVOJE ZDRAVJE....."

B: — "RAZUMLJIVO, SICER NE VEM, KDO NAM BI OTROKE PAZIL, ČE ZBOLI....."

ŠE EN DECI, PA SEM SHUČARSKI UČITELI!

vic + vic = SMOJČ

»Se ti je že kdaj zgodilo, da je mož našel neznanega možkega, ko je prišel domov?«

»Nikoli. Vedno so bili to njegovi znanci.«

»No, prijatelj, kako se počutiš zdaj, ko si poročen?«

»Če ti po pravici povem — tako kot takrat, ko sem bil v puberteti: kadim skrivaj, pijem skrivaj, od doma hodim zvečer skrivaj...«

— Ah, tale kozarček me je spet spravil na nogel!

— Čudno, jaz sem se včeraj slabo počutil in sem jih spravil vase deset, pa potem še sedeti nisem mogel!

Kaj vprašajo Nemka, Francozinja in Rusinja ljubimca po prvi ljubezenski noči?

Nemka (užaljeno): »Hans, si dobro spal?«

Francozinja (sramežljivo): »Jean, sem bila dobra?«

Rusinja (z globokim glasom): »Igor, a si še živ?«

Katja in Alenka se spet prepirata, katera bo snedla večji kos torte.

— Oh, ko bi bili vedve vsaj enkrat enotni, vzdihne mama.

— Saj sva! Katja hoče večji kos torte, jaz pa tudi!

Oče in sin prideta iz zoološkega vrta.

Mama: »No, Tinček, katera žival ti je bila najbolj všeč?«

Tinček: »Meni slon, očiju pa tisti kebrček iz blagajne!«

— Kaj pa si delal na vrtu,

— Ne boš verjela, mama: našel sem vse fižolčke, ki si jih skrila v zemljo!

»Moja žena je kot fotograf!«

???

»Niti mrdniti ne smem, pa še kar naprej se moram rezati.«

Znanki, po dolgih letih.

Prva: »Moj vse noči lumpa okrog. Ne vem več, kaj naj storim.«

Druga: »Jaz sem svojega odvadila.«

Prva: »Kako?«

Druga: »Ko je pred mesecem dni prikolovratil okrog enih, sem rekla: „Jože, a si ti?«

Prva: »Pa je to vprašanje tako vplivalo nanj?«

Druga: »Seveda. Njemu je ime Peter.«

Petrič je pisal Novaku: »Zdaj vas vprašam zadnji-krat: ali bom končno dobil nazaj svoj denar ali ne?!«

Novak si je obrisal potno čelo: »Kakšna sreča, da bo enkrat nehal s tem spraševanjem!«

Miličnik ustavi avto, ki je vozil s preveliko hitrostjo. Za volanom je spoznal svojo bivšo razredničarko. Strogo je dejal: »150-krat boste napisali: Ne smem voziti z 90 km na uro, če je dovoljena hitrost le 60 km na uro.«

Po štirih deklicah se je Petru končno rodil sin. Ves vesel je prišel v službo in dal za pijačo.

»Komu je pa podoben?« so ga vprašali sodelavci.

»Ne vem«, je rekel Peter, »ker ga v glavo sploh nismo gledali.«

Na razstavi. Obiskovalec vpraša slikarja, koliko stane ena razstavljenih slik.

»Dva stara milijona«, odvrne slikar.

»Madona, cene imate pa take, kot da ste že sto let mrtvi.«

HUMOR od tu in tam...

— Mi je že jasno, da tvojih staršev ni doma...

— Zaboga, Jože, mi te pa čakamo za sejo!

— Mama, si ti za praznike pospravljala mojo sobo?

— Veš kaj, sita sem že teh tvojih obiskov samo enkrat na leto!

— Hej, vi... pst...

pregovori - misli - reki...

S tokom se hitreje plava.

Sonce odpre cvetove.

Kdor v to verjame, lahko gore premika.

Teško je le tisto, kar si človek sam naloži.

Teže je ostati na vrhu kot priti nanj.

Zanimivo je, da se preprosto obnašajo skoraj vsi ljudje, ki veliko veljajo.

Razumeti svet in ga imeti rad sta dve stvari, ki ju ni lahko uskladiti.

S človekom se razum razvija in stari, srce pa vedno ostane mladostno.

Srečo ima vsak, le ne najde je vsak.

452/1979

1119790876,2

COBISS

		KORIST	ZANOCENIK	ESTONEC	MAJHNA ŠTRUCA	IZBRANA BRUŽBA	OSLOVO OOLŠAHE	Λ	ZI		
		VRSTA ŽIVCA ORGANIZMA									
		OBOROŽENJA NA VOJE BRZAVE (ARMADA)	ŠPLETKAR	SL. MESTO KRANTENGE SER							KRATICA IF, ZTV
		NAUK			VRSTA HIŠICA SL. PISATELJ (FRAN)				OPRE V GERMAN. HITOLOCIJI		
		ORANJE			PREDI-VALEC ZEKSE JUD				ČIŽ, RAZJEDA	VALEVO KEM. SHAN K. ZERGIJA	
		ŽIVAL I BODICAMI			ZUDI KOCHAC KNAČAJ				PISATELJ "DESETEEN BRATA"		
		PRAŠIČ							ANTIČNO MESTO V JUŽNI ITALIJI		UTROŽ VAGAJA SL. TONIK ZA HLME
		OBER									
ODDELEK VOJNEGA LAJDEVJA						SLAVNI HUNGSKI VLADAR	TENIŠKI LOPAR	ŠTEKLENIKA Z ŠTEKLENIH ŽETON			
PARTNER KOMIKA OLA					OBER SKLAD. 'PRODAJE NEVESTE'			UMBERTO GIORIANO		KINC COLE RITEN AN ERNCEV	
TURČIJA					PORABNO MESTO V SAUDSKI ARABISI	PEVKA ANGENISAN (JŇEICA)		SOROBNIKA LUXA V SLZ ZEMENU			
GL. MESTO ITALIJE					DOMAČE Ž. IME KONANEC			OSEBA IZ BIBLIJE		ITALEC	OBALNO MESTO V HRV. PRIL. MORJU
GL. MESTO ORŽIJE						LJUBK. Ž. IME	ZNAČENJE NA VODA	SL. MESTO TUNIRIJE CELOTA			
PRŠAVI V ŽDA (SEVERNA IN JUŽNA)						OČKA ČLOVEK KI MAJ IŠČE		REŠČICE V OGRAJI STANOV. V BARAKI			
GOROVJE V SEVERO IZHODNI INDIJI						CUNJA	NAROD. DEVOB. BOZBA UZEDNIK			SANJE	ANCONA OKERBNJE PREDKOŽNJA
					ROHUN SKLAD. (GEORGE)			SL. PISATELJ (FRAN. TOSLIM. BARSKI)			ŽID. ŠNOV, MATERIJA
								SL. SKLAD (STANCO) SLOG			
					PAUL HINDEHITH	REŽISER 'VESNE' VODNA ŽIVAL		ZNAČILNOST SLANEGA LETOVISČE V BELESI			
					STAVČNI ŽLEN, ATRIBUT						DUBAVNE PRI STARIN SLOVANIN GORICA
								STAROGR. FILOZOF IN MATEMATIK			
					CELOVŠKI NOKEJSKI KLUB		ALUMINIJ		BOJJE-POTNIK		J. KORENT

KDO SO NAGRAJENCI

1. nagrada: Marija ŠPEGLIČ — prodaja Kemije,
2. nagrada: Fanika ORTER — materialno knjigovodstvo,
3. nagrada: Iztok KOŠIR — štipendist (Cesta talcev 33, Vojnik).

Rešitve današnje nagradne križanke pošljite do 10. aprila 1979 v SPLOŠNI SEKTOR. Na kuverto pripišite »za NAGRADNO KRIŽANKO«.